

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **C. E.**

skazanego z art. 244 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 12 marca 2024 r.

zażalenia obrońcy skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 28 listopada 2023 r., sygn. akt IV Ka 1321/22,

o odmowie przywrócenia terminu do wniesienia kasacji

na podstawie art. 429 §1 k.p.k. w zw. z art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

zażalenie obrońcy skazanego pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 listopada 2023 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu na podstawie art. 126 § 2 k.p.k. odmówił przywrócenia terminu do złożenia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 28 lutego 2023 r., sygn. akt IV Ka 1321/22, oraz doręczenia tego wyroku wraz z uzasadnieniem.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył obrońca skazanego, który zaskarżając przedmiotowe postanowienie w części, tj. co do odmowy przywrócenia terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 28 lutego 2023 r. wraz z uzasadnieniem, podniósł zarzut naruszenia przepisów postępowania w stopniu, który mógł mieć wpływ na treść zaskarżonego

wyroku – art. 100 k.p.k., art. 126 § 1 i 2 k.p.k. i art. 6 k.p.k. poprzez błędne ich zastosowanie i przyjęcie, że uchybienie w zakresie dochowania terminu do złożenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 28 lutego 2023 r. wraz z uzasadnieniem nastąpiło wyłącznie z przyczyny zawinionej, leżącej po stronie skazanego oraz by nie wykazał, ani nawet nie uprawdopodobnił, że odpis wyroku z uzasadnieniem nie został jemu skutecznie doręczony.

Podnosząc powyższe okoliczności skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w części poprzez przywrócenie skazanemu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 28 lutego 2023 r. W zażaleniu zawarty został także wniosek o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie obrońcy skazanego należało pozostawić bez rozpoznania z uwagi na brak w przedmiotowej sprawie substratu zaskarżenia. Należy zauważyć, że przedmiotem skarżonego przez obrońcę postanowienia była kwestia zasadności przywrócenia skazanemu terminu **do wniesienia kasacji**, a nie wniosku o sporządzenie i doręczenie mu uzasadnienia wyroku, który jak wynika z akt sprawy został skutecznie (w terminie) złożony zarówno przez samego skazanego (k. 103) jak i jego ówczesnego obrońcę (k. 105). Nadmienić trzeba, że ten obrońca wyrok wraz z uzasadnieniem otrzymał w dniu 23 marca 2023 r. (k.134). Problemem było jedynie to, że skazany nie wywiódł kasacji (ani jego obrońca), a w obecnym postępowaniu kwestionował on jedynie fakt prawidłowego doręczenia mu odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem (doręzonego w trybie awiza). Sąd odwoławczy procedował w tej sprawie co do przywrócenia terminu do wniesienia kasacji (art. 126 § 1 k.p.k. w zw. z art. 524 § 1 zd. pierwsze k.p.k.), a tymczasem zażalenie obejmuje postanowienie o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem, które przecież nie zostało wydane (i nie mogło być wydane, bo termin z art. 524 § 1 zd. drugie k.p.k. był zachowany). Skoro więc środek odwoławczy dotyczy orzeczenia nieistniejącego w obrocie prawnym, a pole orzekania odwoławczego wyznacza przedmiot zaskarżenia, to przy jego braku środek ten staje się niedopuszczalny i należało odmówić jego przyjęcia w sądzie

odwoławczym, ale wobec jego przyjęcia i przesłania do Sądu Najwyższego, konieczne stało się pozostawienie go bez rozpoznania.

Nadmienić przy tym trzeba, że w świetle treści art. 528 § 1 pkt 3 k.p.k. na decyzję odmawiającą przywrócenia terminu do złożenia kasacji, jaką podjęto postanowieniem z dnia 28 listopada 2023 r., środek zaskarżenia nie przysługuje. W sytuacji jednak wniesienia takiego zażalenia Przewodniczący Wydziału (upoważniony sędzia) winien odmówić jego przyjęcia jako niedopuszczalnego z mocy ustawy.

Z uwagi na fakt wydania przez Sąd Okręgowy w Poznaniu (postanowienie z dnia 9 stycznia 2024 r.) decyzji w przedmiocie kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu okołokasacyjnym, wniosek zawarty w zażaleniu obrońcy o zasądzenie kosztów nie mógł być rozpoznany.

Z tych powodów orzeczono jak na wstępie.

[PGW]

[ał]